

Mežmalu saglabāšanas principi

Mežmalā, kas atrodas blakus laukiem, ūdenstilpēm, purviem vai pārplūstošiem klajumiem, kuri lielāki par 2ha saglabā sekojošo.

Kopšanas cirtēs – mežaudzes daļā, kuras platums nav mazāks par valdaudzes vidējā koka augstumu saglabā **pameža, paaugas grupas, sauso koksnī.**

Galvenajā cirtē - mežaudzes daļā, kuras platums nav mazāks par pusi no valdaudzes vidējā koka augstuma saglabā **paaugas grupas, pamežu** (kadiķus, mežābeles vai citu vietējo pameža sugu atsevišķus vecākos īpatņus), **sauso koksnī**, tādā veidā un apjomā, kas netraucē meža atjaunošanu un nav pretrunā ar darba aizsardzības noteikumiem.

Saglabājamās mežmalas platumu nosaka šādi: piemēram, ja valdaudzes vidējā koka augstums ir 26 metri, galvenajā cirtē mežmala saglabājama vismaz 13 metru platumā.

Sauso koksnī saglabā ievērojot šādus nosacījumus:

- Saglabā kokus, kuru diametrs 1,3m augstumā no sakņu kakla vai lūzuma vietā ir lielāks par 50cm;
- Saglabā resnākos kokus;
- Ja stāvoši sausi koki atrodas tuvāk nekā atstājamā koka augstuma attālumā no ceļiem, dzelzceļiem, elektrolīnijām, citām gaisa pārvada līnijām, sabiedrībai nozīmīgām vietām un, ja tas ir tehnoloģiski iespējams, tos saglabā kā **augstos celmus** (3-5m). Ja tas nav tehnoloģiski iespējams - nozāgē un novieto paralēli pievešanas ceļam.

Mežmalā plāno ekoloģiskos kokus un to grupas. **Mežmalā tiecas saglabāt pret vēja brāzmām noturīgākos kokus** – priedi, ozolu, osi, bērzu – un tai raksturīgos kokus ar izteiktu zarojumu uz lauka pusi.

